

Mas Comasua

Sant Salvador de Guardiola

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sector de ponent del terme
Emplaçament	Carretera vella d'Igualada (C-37 z) al Km. 82,5 camí en direcció sud i oest, uns 400 m.
Alçada:	382

Coordenades:

Latitud:	41.66283
Longitud:	1.73499
UTM Est (X):	394683
UTM Nord (Y):	4613115

Classificació

Número de fitxa	08098-125
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Medieval Contemporani Popular
Segle	XIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de masies (núm. 020)
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08097A009000020000EG
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dj., 16/07/2015 - 02:00

Descripció

Masia de grans dimensions situada en un petit altiplà a la vora de la carretera d'Igualada, que anteriorment era camí ral. Forma una conjunt que inclou un cos residencial amb un porxo adossat, així com un bon nombre de coberts, adossats i també aïllats. El cos residencial, molt gran, és de planta irregular, amb teulat a dues aigües excepte a l'extrem sud-oest, on té un cos adossat amb coberta d'un sol vessant. Consta de planta baixa i primer pis, on hi ha l'habitatge. La casa està situada en un terreny amb desnivell i, per la part posterior, té encara una planta inferior. Per això aquest mur de ponent té un contrafort. La façana principal es troba al nord-est, on hi ha dues portes d'entrada. El portal més gran presenta un arc de pedra adovellat. En aquesta façana hi ha també dos balcons. Al costat de llevant disposa d'una terrassa al primer pis que ressegueix la línia irregular d'aquest mur. La construcció és majoritàriament de pedra, actualment amb arrebossat de ciment a l'exterior. Adossat al costat nord-est de la casa hi ha una gran porxada amb dues arcades de maó que semblen fruit d'una remodelació força moderna. Aquest cos forma angle recte amb la casa i configura un pati o barri al qual s'hi accedeix per un portal amb arc adovellat que tanca el recinte. Al costat nord té un gran cobert adossat en el qual hi ha tines, una premsa i altres dependències de treball. Separat de la masia uns 40 metres al nord, trobem un cobert força antic amb dues tines cilíndriques. A l'angle nord-est hi ha un altre cobert, també antic, mentre que el que trobem a l'est és força més modern. A llevant de la casa s'hi ha acondicionat un jardí amb piscina.

Observacions:

Camí d'accés tallat a la circulació de vehicles.

Història

En època medieval el nom del mas era Cumbasua i després va derivar a la forma actual: Comasua. Els senyors alodials eren la família manresana Andreu, que tenien diversos masos a Guardiola. El 1283 Romeu Andreu estableix el mas a Guillem Pasqual amb el pacte que hi faci estada continuada al llarg de sis anys. Entre els censos que haurà de pagar s'especifica que hi ha els drets dels aglans i totes les oliveres. El 1293 (un cop transcorreguts els sis anys pactats amb Guillem Pasqual) es documenten nous estadants al mas: Romeu Andreu el dona en possessió a Bernat de Cumbasua. El 1316 Bernat de Cumbasua és mort i el seu fill Guillem liquida part d'un deute que havia contret son pare (CAPDEVILA, 2006: 72-73). L'any 1325 Guillem de Comasua ven el mas al seu germà Bernat, i en aquest moment es realitza un inventari de tots els béns de la propietat, del qual es dedueix que produïa una quantitat de vi important. El 1329 el mateix Guillem va vendre a un habitant de Manresa una tina, probablement en una ubicació allunyada del mas. Entre d'altres béns de l'inventari apareixen dues truges, tres porcs blancs, 40 ovelles i 28 porcs i cabres, un ase, un pollí, una tina, una follatòria... (CAPDEVILA, 2006: 57-58, 135). D'altra banda, sabem que l'any 1346 una tal Saurina, la darrera donada de La desapareguda església de Santa Margarida, era filla de Guillem de Comasua (CAPDEVILA, 2006: 41). En canvi, en el fogatge de 1553 ja hi consta un resident amb un altre cognom: Salvador Canyelles (CAPDEVILA, 2006: 86). Als segles XVIII i XIX el mas va prosperar i s'engrandí, tal com ho demostren les construccions conservades, però no en tenim més notícies fins a l'actualitat, en què serveix com a segona residència.

Bibliografia

CAPDEVILA I PLANS, Jaume (2006). Castell de Guardiola. Els orígens de Sant Salvador de Guardiola. Segles X-XIV (premi Excursionisme 2004), Centre Excursionista de la Comarca del Bages, Manresa, p. 41, 57, 58, 72, 73, 86, 135.
Diputació de Barcelona; BERRY SAR, S.L. (2010). Pla especial de catalogació de masies i cases rural en

sòl no urbanitzable. Ajuntament de Sant Salvador de Guardiola (núm. 020).

